

TOVARIŠU MILANU V SPOMIN

Oblila kri je snežno pokrajino,
pokrila mračne zime je sivino.
ko padel Milan si za lepše dni.
zaprl modre, blage si oči.

Verjeli nismo, vsi smo te čakali,
prebredli hribe, v grapah te iskali:
na klic le jek je udarjal v skale,
ki zadnji dom so ti postale.

Ne venča nagelj ti gomile,
so slance rožce zamorile,
luč hoteli smo prižgati,
pa ugasnilo so jo zbrati.

Cuj, Milan, rožce bomo spet sadili,
lučko novo ti kupili,
slano, sneg pomlad bo vzela,
ko v Dolomitih spet bo travca zelenela.

PADLIM V SLAVO

Po grapah, jasah in gozdovih
preštešti ne moreš vseh grobov,
pojočih slavo o sinovih,
ki padli so za bran domov.

Med skalami stoje gomile,
brez križa in brez nageljna,
z bršljanom, mahom so ovile
planine borca padlega.

Narava sama se odziva
in čuva bele nam kosti,
da rodu bo lahko odkrila,
kako se narod naš bori.

Za dom ste padli, za trpine,
tovariši, a ne zaman,
ko tekla kri je iz pečine,
je vsakdo bil že maščevan.

Junaku umreti ni mogoče,
v narodu je večno živ,
naj žena, sestra, sin mu joče,
kot mož je padel neumrljiv.

Junaku čast je večna slava,
z njo narod čuva naj spomin:
Popej vsem bratom, šumaš Sava,
kako živi sosedes sin!

MISLI PRED SUOBODO

Narod vstaja, se preraja,
dviga žuljavno roko,
stari, trhli svet se majja,
že pada zlomljen z nočjo.

Zora vzhoda pa rumena
v mladi dan zdaj vabi te,
v sužnji noči pot zgrešena
smer pravo pokazala je.

Za nas ni reka preširoka,
za nas ni stena previsoka;
mi uprli smo se zlu pekla,
nešli smo pot tudi iz njega.

O p o m b a : Pesmi Pojdi z nami, Napad, Juriš na Črni vrh, Pri padlih borceh, Padlim v slavo in Misli pred svobodo so vzete iz Vrhunčeve zbirke Pesmi padlih borcev, 15. XI. 1944, pesmi Pesem škofjeloškega odreda in Tovarišu Milanu v spomin pa iz Stenskega časopisa škofjeloškega odreda št. 14, 3. februarja 1945, ki ju hrani oddelek tiskov NOB v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani. Posamezni verzi so jezikovno prilagojeni današnjemu pravopisu, pri dveh pesmih (Pojdi z nami, Napad) pa so brez škode zanju izpuščene 6. oziroma 18.—20. kitica.

Izbral in priredil Branko Berčič